

[LIII Gyldenkilde]

det agter jeg at gøre med den stædighed, jeg plejer at være udstyret med, så det kan jeg da forsikre at jeg vil fortsætte med. Men jeg synes, at tingene godt kunne have set lidt anderledes ud.

Ministeren kom i sit svar ikke ind på revisionsbestemmelsen, og jeg går ud fra, at det er, fordi vi undervejs ved at stikke hovederne sammen i salen er blevet klar over, at der faktisk er en revisionsbestemmelse, som er faldet ud ved trykningen af forslaget. Derfor kunne jeg altså ikke helt præcis vide, at den var der. Selv om der stod noget om det i bemærkningerne, stod det faktisk ikke i lovforslaget.

Bollmann (CD):

Jeg vil gerne først sige til ministeren, at jeg selvfølgelig har fuld forståelse for, at når der er indgået et forlig, så må man aftale med forligsparterne, hvis der skal ske ændringer. Jeg vil også gerne understrege, at vi jo heller ikke er med i dette forlig. Det tror jeg også nok man har kunnet udlede af mine første bemærkninger.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg synes, det er beklageligt, at ministeren ikke kunne afkræfte det spørgsmål, jeg stillede om godtgørelse, hvor der ikke er tale om ledighed. Nu siger man, at det er af hensyn til administrationen, og at det måske er for småt til, at det er værd at tage sig af. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad man ville sige, hvis f.eks. ministerens kollega skatteministeren anlagde samme betragtning i en lang række sager. Men det er selvfølgelig et helt andet spørgsmål.

Jeg havde et spørgsmål mere, som jeg ikke nåede før, og det vedrører den bestemmelse, som ministeren også var inde på, om overgangsperioden, hvor man mener, at det skal kunne klares inden for de brancher, som bliver ramt hårdest, med, at første år er det kun seks dage, man kan komme til at betale, og andet år ti dage, og derefter er det ubegrænset. Jeg kan se, at det i hvert fald ikke svarer til den frist, vi ser i lovforslag nr. L 57. Det synes jeg også godt vi kunne overveje én gang til.

Jeg vil ikke påstå, at det her nærmer sig indgreb i overenskomsterne, men jeg vil sige, at hvis det skal opfattes som incitament til at ændre adfærden, så er det nogle af de kraftigste incitamenter, jeg har set til, at man foretager ændringer i overenskomster.

Jeg vil gerne til slut appellere til forligspartierne om at overveje de betænkeligheder, jeg her er kommet med, for selv om vi udmærket ved, at der ikke er forlig om lovforslag nr. L 57 – det har vi jo fået at vide mange gange – kan vi ikke lade være med at se tingene i sammenhæng. Jeg skal ikke blande mig i S' og SF's diskussion, men vil nøjes med at undre mig over, at Socialdemokratiet faktisk ved denne lejlighed har indgået det, man kan kalde et halvt forlig.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne sige til arbejdsministeren, at jeg finder det også helt naturligt og rigtigt, at arbejdsgiverne betaler de 400 mio. kr. Helt enig i det. Det, jeg bare finder er problemet, er, at de kommer til at betale mere end de 400 mio. kr., uden at det, om jeg så må sige, hjælper til med at finansiere det, der skal finansieres. Så kan man, som ministeren sagde, sige: Jamen der er tale om forenklingpolitik, det er af forenklingss Grunde, man på samme dag kan få både løn og godtgørelse.

Jeg kunne godt tænke mig, at vi fik regnet lidt mere på det. For nogle betyder det sikkert ikke meget, og for de store virksomheder tror jeg ikke der er de store problemer, men der er de små virksomheder, som måske har et lille overskud, og der skal nogle gange kun en lille tue til, i værste fald, at vælte et læs. Jeg synes, at man skal passe på, at man ikke i forenklingens navn rammer nogle enkeltgrupper på en måde, som er urimelig.

Det, jeg synes er problemet, og som jeg håber forligspartierne vil være lydøre over for, er denne ekstra betaling ud over de 400 mio. kr., som det er vanskeligt at give en rimelig begrundelse for, en begrundelse, som er forståelig for de pågældende personer. Det er faktisk en ekstra byrde, de får pålagt, og staten sparer ikke noget i de tilfælde. Det vil vi forfølge under udvalgsarbejdet i håb om at vinde lydhørhed.

Det er da rigtigt, som ministeren siger, at det bestemt kribler i os efter at stemme for et forslag om en forstærket indsats for de langtidslidende. Deri har ministeren 100 pct. ret. Men kan vi gøre det endnu bedre, så vi ikke får nogen ledige på grund af nogle skønhedsfejl, så tror jeg faktisk også, at ministeren vil kunne glæde sig.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):